

concretes, sembla que en hispano-àrab hi hagué un substantiu *rai^ca* o *rai^c* amb el sentit de 'pasturatge'. Seria, doncs, 'el rafal Carrutx del pasturatge'; i *Aθ-θağari* 'del Tagarí, del Mudèjar'. Cf. *Arroi, Bini*.

CASÍ, *Cas*, veg. *Gasí, Cas*

CASTAVÍ

Illeta molt petita pròxima a Formentera, davant la punta SO de s'Espalmador. En fonts escrites ho trobam en una variant en *G*:- *Gastavi* en el *Derrotero* de Tofiño (fi segle XVIII), p. 189; *Gastavi* segle XVII (Macabich, «Diario de Ibiza», 18-III-1965; *Gastabí* cinc cops, id. id. 24-III-1965); *Gastabi* en diversos mapes, *Gastabí* en el mapa hidrogràfic de la Marina; AMAlcover (BDLC, XII), que escrivia *Castavi*, segurament informat per Macabich (el qual m'ho posava amb *C*- en carta del 29-XI-1963, manifestant encara «no conec cap document amb variants fonètiques», però ja accentuant-lo en la *i*), conjecturava sàviament que fos un mot pre-romà o fenopúnic.

L'aire formal del nom es presta realment a cercar-hi quelcom de remot, o misteriós. Per això no ens perdonariem si ens limitàvem a arronsar les espatilles i hem de dedicar-li una nota. El punt ferm és que tots els informants de Coromines, pescadors i llaüters, de Formentera i de la Vila d'Eivissa (1933), ho pronunciaren amb *k*- i amb *-ví* final. Però tractant-se d'una illeta tan petita, sembla que hem d'oposar a l'opinió d'Alcover un complet escepticisme. Res de pre-islàmic. És de creure que sigui alteració, sigui d'un mot àrab o d'un de català.

L'estructura de l'àrab sembla de seguida oposar-hi un obstacle ferm i inamovible: quatre consonants, sense comptar-hi un aparent sufix *-in*. Una sola escapatòria: si en *-st-* es donava el cas del cast. *hasta*, provinent de l'àrab *hattā* 'fins a'; cas, però, excepcionalíssim, explicable com a resultat final d'una diferenciació de la *tt* doble, passant per *hādta*, i accentuant-se la diferència fins a *hasta*; procés més comprensible en fonètica castellana (no constatat ni en portuguès, *até* 'fins a', ni en cap mot català, i àdhuc el cast. antic deia *hatta*, *jata* o *hadta*). Així i tot, com sigui que la terminació *-i* es prestaria a veure-hi un adjectiu àrab del tipus tan corrent («nisba», en *-i*), ens tempta aquesta escapada.